

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

نوشتۀ مانلیو دینوچی - par Manlio Dinucci

برگردان از: حمید محوی

۰۳ دسمبر ۲۰۱۵

«هنر جنگ»

راکت علیه لوله های انتقال گاز

« L'art de la guerre »

Missile contre le gazoduc

در حالی که "تی بری میسان" از سرگیری مذاکره های مرتبط به پرونده گاز بین مسکو و آنکارا را به عنوان پاسخ ترکیه به افشای پشتیبانی آنکارا از داعش توسط "ولادیمیر پوتین" طی گردهمایی کشورهای گروه ۲۰ تعبیر کرده است، "مانلیو دینوچی" اتخاذ چنین تصمیمی را به زیر سؤال بردن جدی و اشنگتن ارزیابی می کند. در نتیجه "مانلیو دینوچی" تخریب سوخوی ۲۴ روسیه توسط ترکیه را به عنوان حرکتی برای تخریب مناسبات بین کشورها از سوی ایالات متحده تعبیر می کند، در حالی که "تی بری میسان" حمله به سوخوی روسی را به عنوان تلاش آنکارا برای بیرون راندن روسیه از منطقه ای که باید به ایجاد کردستان دروغین بینجامد تعبیر کرده است. هر دو نظریه را باید در نظر بگیریم.

شبکه ولتر/رم (ایتالیا)/ ۱ دسمبر ۲۰۱۵

راکت ایم-۱۲۰ آمرام (Aim-120 Amraam) که توسط اف ۱۶ ترکیه (هر دو ساخت ایالات متحده آمریکا) تنها بمب افکن روسی که علیه داعش در سوریه به پرواز درآمده بود را هدف نگرفته بود، بلکه هدف مهمتری را رهگیری می کرد: هدف مهمتر ترکیش استریم (Turkish Sream) بود، یعنی طرح لوله انتقال گاز که می بایستی منابع روسیه را به ترکیه و از آنجا به یونان و سپس به دیگر کشورهای اتحادیه اروپا متصل سازد. ترکیش استریم پاسخ مسکو به تخریب سات استریم (South Stream) بود یعنی لوله انتقال گازی که اوکراین را دور می زند و گاز روسیه را تا تارویزیو (در استان اودینه در ایتالیا) منتقل می کند و از آنجا به تمام کشورهای اتحادیه اروپا، با منافع بسیار زیاد برای ایتالیا به انضمام تولید کار در این کشور (۱). این طرح توسط گازپروم روسی (Gazprom) و شرکت انی ایتالیایی (Eni) آغاز شد با شرکت نفت و گاز المانی وینترشال (Wintershall) و شرکت گاز و الکتریسیته فرانسوی (EDF) گسترش یافت. این طرح به مراحل پیشرفته ای رسید (شرکت سایپم Saipem از شرکت انی ENI قراردادی به مبلغ ۲ میلیارد یورو برای ساخت لوله گاز در دریای سیاه به دست آورده بود) تا این

که واشنگتن بحران اوکراین را به وجود آورد، و به جریانی دامن زد که نیویورک تایمز آن را به شکل «ستراتژی خشونت آمیز برای تقلیل گاز روسیه به اروپا» تعریف کرد.

زیر فشار ایالات متحده، بلغارستان در دسامبر ۲۰۱۴ کار سات استریم را متوقف کرد و بر این اساس طرح با شکست مواجه شد (۲). ولی اگر چه مسکو و آنکارا در رابطه با سوریه و داعش در جبهه مخالف بودند، با وجود این گازپروم قرارداد مقدماتی با شرکت بوتاس Botas ترکیه جهت ایجاد لوله های انتقال گاز مضاعف برای ترکیه و روسیه از طریق دریای سیاه را به امضاء رساند.

در ۱۹ جون مسکو و آتن قرارداد مقدماتی برای گسترش ترکیش استریم (با دو میلیارد دالر به خرج روسیه) تا یونان را به امضاء رساند، تا راه ورودی برای لوله های انتقال گاز جدید به اروپا امکان پذیر گردد (۳).

در ۲۲ جولای "بارک اوباما" با "رجب طیب اردوخان" تلفونی تماس گرفت و از او خواست که ترکیه را از این طرح حذف کند (۴).

۱۶ نومبر مسکو و آنکارا، خلاف انتظار "اوباما"، برای راه اندازی طرح ترکیش استریم، ملاقات آینده بین دو دولت را اعلام کردند که برد آن از لوله های گازی که از اوکراین می گذشت فراتر می رفت. هشت روز بعد حمله به بمب افکن روسی این ملاقات را تحت تأثیر قرار داد، و شاید هم که به حذف طرح ترکیش استریم انجامید.

مطمناً در واشنگتن گیلان هایشان را به سلامتی موفقیت جدید سر کشیدند. ترکیه که ۵۵٪ از گاز و ۳۰٪ از نفت مورد نیازش را از روسیه وارد می کرد، مورد تحریم روسیه قرار گرفت و علاوه بر این بیم آن می رود که قرارداد پر منفعت ترکیش استریم را نیز از دست بدهد. در نتیجه باید پرسید که حمله عامدانه به هواپیمای روسی به نفع چه کسی بوده است؟ جمله اردوخان «ما می خواهیم که چنین موردی پیش نمی آمد، ولی پیش آمد، امیدوارم این گونه موارد دیگر روی ندهد» نشان می دهد که داستان واقعی واقعه پیچیده تر از آن چیزی است که رسماً اعلام کرده اند. در ترکیه مراکز فرماندهی، پایگاه ها و رادارهای ناتو زیر فرماندهی ایالات متحده حضور دارند: در نتیجه فرمان حمله به بمب افکن روسی در این چهار چوب صادر شده است.

در این نقطه از رویدادهایی که بر شمرديم وضعیت «جنگ لوله های انتقال گاز» کدام است؟ ایالات متحده امریکا و ناتو سرزمین اوکراین جایی که لوله های انتقال گاز روسیه و اتحادیه اروپا عبور می کند را تحت کنترل خود دارد، ولی امروز روسیه کمتر می تواند روی آنها حساب کند (حجم گاز صادراتی روسیه به اروپا از ۹۰٪ به ۴۰٪ درصد سقوط کرده است، به یمن دو دالان آلترناتیو).

- نورث استریم Nord Stream که از شمال اوکراین گاز روسیه را به المان منتقل می کند: گازپروم در حال حاضر می خواهد آن را به دو برابر برساند ولی این طرح در اروپا، در پولند و دیگر کشورهای اروپای شرقی به مانع برخورد کرده است (یعنی از سوی کشورهای که بیشتر به واشنگتن وابسته هستند تا به بروکسل).

- بلو استریم Blue Stream توسط گازپروم Gazprom و انی Eni به شکل مشارکتی مدیریت می شود، که از جنوب از ترکیه عبور می کند و به همین علت بی خطر نیست.

اتحادیه اروپا می تواند حجم بسیار بالایی را با بهای نازل از ایران وارد کند، با لوله های انتقال گازی که پیش از این در عراق و سوریه راه اندازی شده، ولی این طرح نیز به مانع برخورد کرد (و اتفاقی نبود) یعنی مانعی به نام جنگ افسارگسیخته در این کشورها... بر اساس ستراتیژی ایالات متحده و ناتو.

(۱) چگونه ولادیمیر پوتین استراتژی ناتو را واژگون کرد. نوشته‌ی پری میسان. ۸ دسامبر ۲۰۱۴.

<http://www.voltairenet.org/article186163.html>

2-<http://www.voltairenet.org/article189485.html> par Manlio Dinucci, Tommaso di Francesco, Traduction Marie-Ange Patrizio, *Il Manifesto* (Italie), *Réseau Voltaire*, 10 juin 2014.

3-<https://www.rt.com/business/264049-greece-turkish-stream-investment> **Russia Today, June 1, 2015.**

4-Cette information ne figure pas dans le communiqué de la Maison-Blanche <http://www.voltairenet.org/article189485.html>

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article189485.html>